

Łódź, dnia 19-10-2021 roku

Sąd Dyscyplinarny
Krajowej Izby Doradców Podatkowych
Łódzki Oddział Zamiejscowy w Łodzi
Sygn. akt SD 225/20

ORZECZENIE
SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Łódzki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w składzie:

Przewodniczący: doradca podatkowy Sylwia Jankowska
Sędzia: doradca podatkowy Małgorzata Petrus
Sędzia: doradca podatkowy Michał Sroczyński

Protokolant: doradca podatkowy Mateusz Latkowski

Sąd po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 października 2021 roku sprawy z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych z 5 czerwca 2020 roku (numer repertorium 837/2019/01/2019/LDS) o ukaranie doradcy podatkowego (nr wpisu), obwinionego o czyn polegający na:

- nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem poprzez naruszenie art. art. 36 pkt 2 Ustawy z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym w związku z art. 4 ust 2 oraz art. 11 g ust. 5 Zasad Etyki Doradców Podatkowych Podatkowym tj. niewywiązywanie się przez doradcy podatkowego obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych oraz niepoinformowania Krajowej Izby Doradców Podatkowych o podnoszeniu kwalifikacji w wyznaczonym terminie.

ORZEKŁ:

1. Doradcę Podatkowego uznaje się winnym zarzucanego mu czynu i na mocy art. 64 ust. 2 punkt 1 Ustawy wymierza **karę upomnienia**.
2. Koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Krajowa Izba Doradców Podatkowych.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Sylwia Jankowska

Małgorzata Petrus

Michał Sroczyński

**ORZECZENIE
ZAMIEJSCOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

W aktach sprawy znajduje się „Zestawienie odbytych szkoleń i uzyskanych punktów kwalifikacyjnych w latach 2017-2018” z którego wynika, że doradca (nr wpisu) w latach 2017 – 2018 uzyskał 25 punkty.

Wobec braku innych dowodów Sąd uznał przedstawione w sprawie dowody są wiarygodne a stan faktyczny sprawy za niebudzący wątpliwości.

Przepis art. 36 ustawy o doradztwie podatkowym wskazuje na podstawowe obowiązki doradcy podatkowego. W pkt 2 tego przepisu wskazano, że doradca podatkowy obowiązany jest stale podnosić swoje kwalifikacje. Obowiązek ten wynika także z art. 4 ust. 2 zasad etyki doradców podatkowych. Realizacja obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji, o której mowa w powołanych przepisach, nie zakłada dowolności doradcy podatkowego w wyborze działań potocznie przyjętych jako podnoszenie kwalifikacji zawodowych. Pojęcie to posiada bowiem swoją normatywną treść, regulowaną ściśle przepisami prawa. Zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 10 ustawy o doradztwie podatkowym, określanie zasad stałego podnoszenia kwalifikacji przez doradców podatkowych należy do zadań Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych. Z kolei pkt 8 lit. c) tego przepisu wskazuje, że zadaniem Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych jest także uchwalanie zasad etyki zawodowej, określających zasady stałego podnoszenia kwalifikacji przez doradców podatkowych. Formy realizacji tego obowiązku, jak również zasady dokumentowania jego spełnienia regulowane są przepisami znajdującymi się w Rozdziale VI a zasad etyki doradców podatkowych (przepisy art. 11d – 11j zasad etyki doradców podatkowych), wprowadzonymi w drodze uchwały Drugiego Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych nr 28/2018 z 22 stycznia 2006 r. Doradcy podatkowi celem uczynienia zadość obowiązkowi zawodowemu stałego podnoszenia kwalifikacji mogą korzystać z różnych form podnoszenia kwalifikacji, wśród których wymienić można: uczestnictwo w szkoleniach, wykładach, prelekcjach (w tym w formie e-learningu), wygłoszenie wykładu lub prelekcji, udział w konferencji, publikacja artykułu itd. (art. 11e ust. 3 zasad etyki doradców podatkowych). Mechanizm realizacji obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych opiera się na systemie punktacji – za udział w poszczególnych formach podnoszenia kwalifikacji przysługują punkty. Uczynienie zadość obowiązkowi stałego podnoszenia kwalifikacji wymaga uzyskania 32 punktów w okresie następujących po sobie dwóch kolejnych lat, przy czym w jednym roku doradca obowiązany jest uzyskać minimum 25 % dwuletniego limitu (art. 11e ust. 2 zasad etyki doradców podatkowych).

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym, doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem. Stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych stanowi obowiązek zawodowy doradcy podatkowego,

o czym przesądza treść w/w art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym. Co więcej, stosownie do art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym, doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za czyny sprzeczne z zasadami etyki zawodowej. Obowiązek postępowanie zgodnie z zasadami etyki zawodowej wynika z art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym. Stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych stanowi obowiązek wprost wskazany w art. 4 ust. 2 zasad etyki doradców podatkowych. Istnieją zatem co najmniej dwie podstawy prawne odpowiedzialności dyscyplinarnej doradcy podatkowego za czyn polegający na naruszeniu obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Zawód doradcy podatkowego jest zawodem zaufania publicznego. W praktyce przyjmuje się, że zawód ten wykonywany jest przez osoby dysponujące profesjonalnym przygotowaniem, działające z należytą starannością i przy odpowiednich kwalifikacjach teoretycznych i praktycznych. Obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez doradców podatkowych stanowić ma gwarancję dla uczestnika obrotu – klienta doradcy podatkowego – że korzysta on ze wsparcia profesjonalisty. Naruszenie tego obowiązku nie tylko więc naraża na szkodę klienta doradcy podatkowego, ale także stawia pod znakiem zapytania status doradcy podatkowego jako zawodu zaufania publicznego. Naruszenie tego obowiązku stanowi zatem przewinienie o wysokim stopniu szkodliwości.

W oparciu o wyżej wskazane ustalenia, Sąd stwierdził, że Obwiniony dopuściła się zaniedbania jednego z podstawowych obowiązków doradcy podatkowego, jakim jest stałe podnoszenia kwalifikacji zawodowych, czym zrealizowała znamiona czynu z art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym W okresie 2017-2018 Obwiniony zobowiązany był do uzyskania łącznie 32 punktów kwalifikacyjnych (w tym co najmniej 8 punktów za każde z tych lat), jednak uzyskał 25 punktów.

Stosownie do art. 64 ust. 2 ustawy o doradztwie podatkowym, karami dyscyplinarnymi są upomnienie, nagana, zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od 6 miesięcy do lat 3 oraz pozbawienie prawa wykonywania zawodu. Rolą Sądu jest orzeczenie kary adekwatnej do popełnionego deliktu zawodowego spośród kar wskazanych w w/w przepisie. . Dokonując oceny przewinienia sąd bada sprawę pod kątem stopnia szkodliwości zarzucanego czynu oraz celów, jakie wymierzona kara powinna spełnić.

Orzekając karę sąd wziął pod uwagę opisane powyżej okoliczności sprawy oraz fakt, że Obwiniony nie był w przeszłości karany dyscyplinarnie.

W tej sytuacji Sąd orzekł karę określoną w art. 64 ust. 2 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym, czyli karę upomnienia.

Pouczenie:

Stosownie do art. 73 ustawy o doradztwie podatkowym od orzeczenia sądu pierwszej instancji przysługuje obwinionemu lub Rzecznikowi Dyscyplinarnemu odwołanie do sądu drugiej instancji w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia, wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Sylwia Jankowska

Małgorzata Petrus

Michał Sroczyński